

PRIETENI ÎN FELUL NOSTRU

LINA ȘI GRĂDINA DE PE PĂTURĂ

Lucrurile dragi cresc odată cu grija noastră

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

Borcanul de pe masă

În camera ei de cusut, Lina răsturnă câțiva nasturi într-o tavă căptușită cu pâslă. Avea nasturi rotunzi, pătrați și în formă de inimă. Îi strânsese pentru hainele care își pierdeau câte unul.

Prin fereastră se vedeau pomii din grădină. Pe manechinul de lângă raft aștepta un paltonaș roșu, încă fără nasturi.

POVESTEA · 2 / 25

O pereche potrivită

Lina căută doi nasturi mari pentru paltonaș. Unul lucios părea bun, dar al doilea era prea gros pentru butonieră.

Îl puse înapoi și încercă altă pereche.

- Aproape la fel nu înseamnă întotdeauna potrivit, murmură ea.

Tocmai atunci, la ușă se auziră două bătăi scurte. Pe cărarea de pietre venise un șoricel cu un sac.

POVESTEA · 3 / 25

Sacul lui Miro

Șoricelul Miro purta o cămașă albastră și pantaloni bruni. Lăsă sacul lângă prag, apoi îl ridică din nou, nehotărât.

- Poți să te uiți la ceva? întrebă el.

Lina îi făcu loc la masă. Din gura sacului ieșea un colț de pătură în pătrate colorate. Miro îl ținea cu grijă, ca pe un lucru care se putea supăra.

POVESTEA · 4 / 25

Pata veche

Întinseră pătura pe masă. În mijloc avea un petic cusut bine, dar o pată veche se întindea peste el.

- Am spălat-o. Pata a rămas, spuse Miro. Mă gândesc s-o las în dulap.

Lina pipăi țesătura, fără să tragă de cusături.

- Este încă moale. Și peticul ține.

- De aceea îmi pare rău.

POVESTEA · 5 / 25

Amintirea păturii

Miro povesti că pătura îl însoțise la primul picnic. Își amintea colțul galben sub care își ascunsese labele când se răcorise.

Lina netezi tocmai colțul acela.

- Ce ai vrea să păstrăm?

- Toată pătura, răspunse el repede. Numai să nu mă uit mereu la pată.

Nu venise să primească un lucru nou. Venise cu unul drag.

POVESTEA · 6 / 25

Nasturele galben

Lina așeză în tavă un nasture galben și cinci nasturi roz în jurul lui.

- Cu ce seamănă?

Miro își ridică urechile.

- Cu o floare!

Mută un nasture care stătea prea departe de mijloc. Lina aduse tava lângă petic. Nu cususe nimic încă: puteau încerca fără să strice țesătura sau să se grăbească spre prima idee.

POVESTEA · 7 / 25

O grădină prea mare

Miro începu să aleagă nasturi pentru multe flori. Curând, tava se umplu, iar locul petei dispăru sub o mulțime colorată.

Lina se dădu un pas înapoi.

- Îți mai vezi pătratul galben?

Miro scutură capul.

Dacă acopereau totul, pierdeau tocmai pătura pe care voia să o păstreze. Luă jumătate dintre nasturi și îi puse la loc.

POVESTEA · 8 / 25

Încercarea pe masă

Hotărâră să facă o grădină mică, strânsă în jurul peticului. Lina așeză floarea mare deasupra petei, iar Miro încercă două flori mai mici, pe margini.

- Să lăsăm loc și pentru tulpini, spuse el.

Lina aduse un fir verde și îl întinse ușor pe pătură. Grădina începea să aibă poteci între flori.

POVESTEA · 9 / 25

O fotografie fără aparat

Miro se temea că vor uita cum așezaseră nasturii când aveau să ridice pătura.

Lina aduse o hârtie și creioane. El desenă trei cercuri pentru flori și o linie verde pentru tulpină.

- Acesta e planul nostru, spuse șoricelul.

Nu era un desen frumos de pus în ramă. Era suficient de limpede ca să le amintească ce hotărâseră împreună.

POVESTEA · 10 / 25

Mai întâi peticul

Înainte de flori, Lina întoarse pătura și verifică peticul. Într-un colț, ața se slăbise.

- Dacă punem doar nasturi deasupra, colțul tot se va desface, observă ea.

Miro ținu materialul întins. Lina întări cusătura și ascunse nodul pe dos.

Reparația mică avea să stea sub grădină, nevăzută, dar de ea depindea tot restul.

POVESTEA · 11 / 25

Acul și răbdarea

Lina îi arătă lui Miro cum păstra acul în pernița lui când nu cosea. Nasturii rămași stăteau în tavă, departe de marginea mesei.

Miro știa câteva cusături simple, dar firul îi ieșea mereu din ac.

- Poți să mi-l înfiri tu prima dată?

- Sigur. Apoi încercăm din nou, dacă vrei, spuse Lina.

POVESTEA · 12 / 25

Mijlocul florii

Lina fixă nasturele galben peste mijlocul petei. Trecu firul prin găuri și verifică dacă nasturele se mișca.

Miro ținea desenul lângă ea.

- Acum cele cinci petale?

- Întâi să terminăm bine mijlocul.

Șoricelul aștepta nodul de pe dos. Câteva clipe de răbdare îi scuteau să se întoarcă mai târziu la o floare desfăcută.

POVESTEA · 13 / 25

Cinci petale

Așezară cele cinci petale roz. Una părea mai apropiată de mijloc decât celelalte. Miro o mută puțin, apoi privi din nou.

- Acum floarea respiră, spuse el.

Lina zâmbi și începu să coasă. Șoricelul număra nasturii rămași în tavă, ca să nu se strecoare vreunul sub pătură când aveau să schimbe poziția lucrului.

POVESTEA · 14 / 25

Un fir încurcat

La a doua petală, firul se strânse într-un nod. Lina trase puțin și pătura se încreți.

Miro ridică laba.

- Dacă tragi mai tare, nu se adună și mai mult?

Veverița se opri. Desfăcu bucla cu răbdare, apoi netezi materialul.

Șoricelul nu cususe mulți nasturi, dar văzuse ceva folositor. Lina îi mulțumi înainte să reia lucrul.

POVESTEA · 15 / 25

Floarea lui Miro

Miro alese pentru floarea lui un nasture albastru și petale crem. Îi tremurau puțin labele când trecu acul prin prima gaură.

Lina ținu țesătura pe masă, fără să-i ia lucrul din mâini.

Prima cusătură ieși strâmbă. A doua prinse mai bine. Miro verifică nasturele, mulțumit că de data aceasta nu se răsucea sub deget.

POVESTEA · 16 / 25

Greșeala mică

O petală ajunse prea aproape de tulpina desenată în plan. Miro își lăsă urechile.

- Am stricat floarea.

Lina privi pătura, apoi hârtia.

- Putem descoase petala sau putem curba puțin tulpina. Care variantă îți place?

Șoricelul urmări cu un fir verde o linie ocolită. Floarea părea să se aplece spre cealaltă. Alese să o păstreze așa.

POVESTEA · 17 / 25

Tulpinile verzi

Lina cusu tulpina florii mari. Miro făcu lângă floarea lui o frunză mică, din câteva cusături.

Prin fereastră, vântul mișca frunzele adevărate. Nici ele nu stăteau toate la aceeași înălțime.

Pe pătură, tulpinile se curbau diferit. Planul le arătase drumul, însă mâinile lor găsiseră și câteva cotituri noi, potrivite lucrului.

POVESTEA · 18 / 25

Pauza de la fereastră

Puseră acele în perniță și acoperiră tava cu nasturi. Apoi se așezară lângă fereastră, cu câte o cană de apă.

Miro privea grădina adevărată.

- Am crezut că o să ascundem pătura sub flori.

- Acum florile cresc din ea, spuse Lina.

La masă îi aștepta un lucru neterminat, pe care niciunul nu mai voia să îl grăbească.

POVESTEA · 19 / 25

Ultima floare

După pauză, terminară floarea mică de lângă colț. Miro îi alese un mijloc în formă de inimă. Lina încercă nasturele între două degete și verifică găurile.

- Merge. Îl prindem la fel de bine ca pe ceilalți.

Nu adăugară alte flori. Colțul galben rămase liber, iar pătratele colorate se vedeau încă de jur împrejur.

POVESTEA · 20 / 25

Verificarea pe dos

Întoarseră pătura. Lina ascunse capetele lungi de ață și verifică nodurile. Miro trecu ușor laba peste cusături.

- Aici mai este o buclă.

O îndreptară, apoi numărară acele și le puseră în cutia închisă. Abia după aceea strânseră nasturii nefolosiți în borcan.

Masa deveni din nou liberă. Grădina putea fi ridicată fără să cadă ceva din ea.

POVESTEA · 21 / 25

Pe spătarul scaunului

Lina și Miro ridicară pătura de două colțuri. Nasturii rămaseră la loc, iar materialul căzu moale peste spătarul scaunului.

Floarea mare acoperea pata. Peticul se ghicea doar după marginea întărită, dacă știai unde să privești.

Miro ocoli scaunul.

- Este tot pătura mea, spuse. Dar acum îmi amintește și de după-amiaza aceasta.

POVESTEA · 22 / 25

Un nasture pentru paltonaș

Când strângea borcanul, Miro găsi o pereche de nasturi roșii, mari și subțiri.

- Aceștia ar merge pe paltonaș?

Lina îi încercă la butoniere. Se potriveau.

- I-ai găsit chiar tu!

Îi puse deoparte pentru a doua zi. Miro venise după ajutor și lăsa în urmă, pe lângă o grădină cusută, un ajutor mic pentru altă lucrare.

POVESTEA · 23 / 25

Sacul deschis

La plecare, Miro întinse sacul pe scaun și împături pătura fără să apese florile. Nu mai ascundea colțul pătat înăuntru, cum făcuse dimineață.

- Mâine o iau în grădină, spuse el.

- Pentru picnic?

- Pentru citit. Și poate pentru un picnic după aceea.

Lina îl ajută să potrivească legătura sacului. Lucrul drag se întorcea acasă, pregătit să fie folosit.

POVESTEA · 24 / 25

Încă o privire

Lângă poartă, Miro se opri și desfăcu puțin gura sacului. Floarea galbenă se vedea între două cute.

- Nu o ascund. Doar o duc acasă, spuse el.

Lina îi făcu semn de la fereastră. Șoricelul legă sacul la loc și porni pe cărarea de pietre. Mergea mai drept decât venise, deși pătura cântărea aproape la fel.

POVESTEA · 25 / 25

Grădina de acasă

În seara aceea, Miro întinse pătura pe fotoliul lui. Recunoscu petala puțin strâmbă și tulpina care o ocolea.

Nu îi mai păreau semne ale unei greșeli. Îi aminteau cum alesese, încercase și lucrase alături de Lina.

Un lucru iubit poate primi o viață nouă când îl îngrijim. Iar ajutorul bun lasă loc și ideilor celui care îl cere.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Veverița și borcanul cu nasturi.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.